

Melancolie

Lucian Blaga

Un vânt răzleț își șterge lacrimile reci pe geamuri.
Plouă.
Tristeți nedesluite-mi vin, dar toată durerea,
ce-o simt n-o simt în mine,
în inimă,
în piept,
ci-n picurii de ploaie care curg.
Și altoită pe ființa mea imensa lume
cu toamna și cu seara ei
mă doare ca o rană.
Spre munți trec nori cu ugerele pline.
Și plouă.